

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2010/0064(COD)

7.7.2011

POPRAWKA 343

**Projekt sprawozdania
Roberta Angelilli**
(PE452.564v03-00)

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, uchylającej decyzję ramową 2004/68/WSiSW

Wniosek dotyczący decyzji
(COM(2010)0094) – C7-0088/2010 – 2010/0064(COD))

AM\873024PL.doc

PE469.721v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

AM_Com_LegConsolidated

Poprawka 343
Roberta Angelilli

Wniosek dotyczący decyzji

—

POPRAWKI PARLAMENTU*

do wniosku Komisji

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/.../UE

w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, *zastępująca* decyzję ramową 2004/68/WSiSW

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 2 i art. 83 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci, w tym pornografia dziecięca, stanowią poważne pogwałcenie praw podstawowych, w szczególności praw dziecka do ochrony i opieki niezbędnych dla jego dobra, przewidzianych w Konwencji **ONZ** o prawach dziecka i w Karcie praw podstawowych

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

¹ Opinia z dnia 15 września 2010 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... lipca 2011 r.

Unii Europejskiej.

- (1a) **Zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej Unia uznaje prawa, swobody i zasady zawarte w Karcie praw podstawowych, której art. 24 ust. 2 stanowi, że we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez instytucje publiczne bądź prywatne, najważniejszą przesłanką jest najlepszy interes dziecka. Ponadto przyjęty przez Radę Europejską wieloletni program sztokholmski - Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli - w sposób wyraźny priorytetowo traktuje walkę z seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych oraz z pornografią dziecięcą.**
- (2) Pornografia dziecięca, czyli obrazy przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz inne szczególnie groźne formy niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci, jest przedmiotem coraz intensywniejszego obiegu i upowszechnia się poprzez wykorzystanie nowych technologii i Internetu.
- (2a) **W kontekście kryminalizacji czynów związanych z przedstawieniem pornograficznym niniejsza dyrektywa odnosi się do działań, które polegają na zorganizowanym, skierowanym do publiczności ukazywaniu na żywo, a tym samym wykluczają z definicji osobiste bezpośrednie zbliżenie między rówieśnikami, którzy wyrazili na niego zgodę, oraz dzieci powyżej wieku przyzwolenia i ich partnerów.**
- (3) Decyzja ramowa Rady 2004/68/WSiSW dotycząca zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej¹ zbliża prawodawstwo państw członkowskich w celu kryminalizacji najgroźniejszych form niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci, rozszerzenia jurysdykcji krajowej i zapewnienia pokrzywdzonym minimalnego poziomu pomocy. Decyzja ramowa Rady 2001/220/WSiSW w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym² ustanawia pakiet praw przysługujących pokrzywdzonym w postępowaniu karnym, w tym prawo do ochrony i kompensaty. Ponadto koordynacja ścigania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej zostanie ułatwiona dzięki przyjęciu decyzji ramowej Rady 2009/948/WSiSW w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów³.
- (4) Zgodnie z art. 34 Konwencji **ONZ** o prawach dziecka państwa będące stronami zobowiązują się chronić dzieci przed wszelkimi formami niegodziwego traktowania w celach seksualnych. Protokół fakultatywny ONZ do Konwencji praw dziecka w sprawie handlu dziećmi, prostytucji dziecięcej i dziecięcej pornografii oraz w szczególności Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych⁴ są ważnymi dokonaniem w

¹ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, s. 14.

² Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 1.

³ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42.

⁴ Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, sporządzona w Lanzarote 25 października

procesie pogłębiania współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie.

- (5) Poważne przestępstwa kryminalne, takie jak wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca, wymagają kompleksowego podejścia, obejmującego ściganie przestępców, ochronę pokrzywdzonych dzieci i zapobieganie powyższemu zjawiskom. Sprawą nadrzędną przy podejmowaniu jakiegokolwiek środków służących zwalczaniu tych przestępstw musi być najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Konwencją **ONZ** o prawach dziecka **1**. Decyzję ramową 2004/68/WSiSW należy zastąpić nowym instrumentem zapewniającym owe kompleksowe ramy prawne służące realizacji powyższego celu.
- (5a) Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywa 2011/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz w sprawie ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową 2002/629/WSiSW¹ powinny w pełni się uzupełniać, ponieważ niektóre ofiary handlu ludźmi są również dziećmi będącymi ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego.*
- (5b) Pornografia dziecięca często zawiera obrazy niegodziwego traktowania dzieci przez dorosłych w celach seksualnych. Może również zawierać obrazy dzieci uczestniczących w zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze lub obrazy organów płciowych dziecka, przy czym są one produkowane lub wykorzystywane do celów głównie seksualnych za wiedzą dziecka lub bez niej. Ponadto pojęcie pornografii obejmuje także realistyczne obrazy dziecka uczestniczącego lub przedstawionego jako uczestniczące w zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze w celach głównie seksualnych.*
- (5c) Przy przyjmowaniu prawodawstwa dotyczącego prawa karnego materialnego Unia powinna zagwarantować, by to ogólne prawodawstwo było spójne, w szczególności pod względem wymiaru sankcji. W świetle Traktatu z Lizbony należy uwzględnić konkluzje Rady z kwietnia 2002 roku w sprawie podejścia, które należy stosować w odniesieniu do zbliżania wymiaru sankcji; w konkluzjach tych określono cztery poziomy sankcji. Ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy wyjątkowo dużej liczby różnych przestępstw, wymaga – w celu odzwierciedlenia odmiennej wagi tych przestępstw – większego zróżnicowania pod względem wymiaru sankcji w porównaniu z tym, które zwykle powinno się przewidzieć w aktach prawnych Unii.*
- (6) Poważne formy niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci powinny podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym karom. Chodzi tutaj szczególnie o nowe formy niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci, ułatwiane przez zastosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, **takie jak nagabywanie dzieci online w celach seksualnych za pośrednictwem portali internetowych sieci społecznościowych i czatroomów**. Należy również wprowadzić jaśniejszą definicję pornografii dziecięcej, zbliżając ją do definicji zawartej w międzynarodowych instrumentach prawnych.

2007 r., Seria traktatów Rady Europy nr 201.

¹ Dz.U. L 101 z 15.04.11, s. 1.

- (6a) *Sama niepełnosprawność nie powoduje automatycznie niemożności wyrażenia zgody na kontakty seksualne. Należy jednak kryminalizować wykorzystywanie takiej niepełnosprawności w celu podjęcia czynności seksualnych z udziałem dziecka.*
- (6b) *Maksymalny wymiar kary pozbawienia wolności przewidziany w niniejszej dyrektywie za przestępstwa, o których w niej mowa, powinien mieć zastosowanie do najpoważniejszych form tych przestępstw.*
- (6c) *W celu uzyskania maksymalnego wymiaru kary pozbawienia wolności przewidzianego w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, wykorzystywaniem seksualnym oraz pornografią dziecięcą państwa członkowskie mogą łączyć – uwzględniając swoje prawo krajowe – kary pozbawienia wolności przewidziane w ustawodawstwie krajowym w odniesieniu do tych przestępstw.*
- (6d) *Niniejsza dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia do prawa krajowego sankcji karnych zgodnie z przepisami prawa unijnego dotyczącymi zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, wykorzystywania seksualnego oraz pornografii dziecięcej. Niniejsza dyrektywa nie nakłada żadnych obowiązków w zakresie stosowania takich sankcji ani żadnego innego istniejącego systemu egzekwowania prawa w poszczególnych przypadkach.*
- (6e) *Szczególnie w przypadkach, kiedy przestępstwa opisane w niniejszej dyrektywie są popełniane z myślą o uzyskaniu korzyści finansowych, zachęca się państwa członkowskie do rozważenia możliwości nakładania finansowych sankcji karnych w uzupełnieniu do kary pozbawienia wolności.*
- (6f) *W kontekście pornografii dziecięcej pojęcie „bezprawności” umożliwia państwom członkowskim zapewnienie ochrony w odniesieniu do czynności związanych z „materiałem pornograficznym”, mających na przykład cele medyczne, naukowe lub podobne. Umożliwia również działalność prowadzoną na mocy krajowych kompetencji prawnych, taką jak legalne posiadanie pornografii dziecięcej przez władze w celu prowadzenia postępowań karnych lub zapobiegania przestępstwom, wykrywania ich czy prowadzenia dochodzeń. Ponadto nie wyklucza obrony prawnej lub podobnych odnośnych zasad, które uwalniają daną osobę od odpowiedzialności w pewnych okolicznościach, np. gdy specjalne linie telefoniczne lub serwisy internetowe prowadzą działalność rejestrującą takie przypadki.*
- (6g) *Świadome uzyskiwanie dostępu do pornografii dziecięcej za pomocą technologii informacyjno- komunikacyjnych powinno być kryminalizowane. Daną osobę można pociągnąć do odpowiedzialności, jeżeli zamierza ona wejść na stronę zawierającą pornografię dziecięcą wiedząc, że takie treści się tam znajdują. Nie należy nakładać kar na osoby, które nieumyślnie wejdą na strony zawierające pornografię dziecięcą. Umyślność przestępstwa można ustalić w szczególności na podstawie stwierdzenia, że ma ono charakter powtarzalny lub popełnione zostało za pośrednictwem płatnego serwisu.*

- (6h) Nagabywanie dzieci w celach seksualnych jest zagrożeniem o specjalnym charakterze w kontekście Internetu, który zapewnia użytkownikom bezprecedensową anonimowość, a przez to możliwość ukrycia własnej tożsamości i danych osobowych, np. wieku. Równocześnie państwa członkowskie uznają znaczenie zwalczania także nagabywania dziecka poza Internetem, zwłaszcza gdy nagabywanie takie nie odbywa się z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych. Zachęca się państwa członkowskie do kryminalizowania czynów, w których naklanianie dziecka do spotkania przestępcy w celach seksualnych ma miejsce w obecności lub w pobliżu dziecka, np. w postaci specjalnego przygotowania do popełnienia przestępstwa, próby popełnienia przestępstw opisanych w niniejszej dyrektywie lub szczególnej formy niegodziwego traktowania w celach seksualnych. Bez względu na wybór rozwiązania prawnego służącego kryminalizacji nagabywania poza Internetem państwa członkowskie powinny zagwarantować ściganie taką czy inną drogą sprawców tych przestępstw.**
- (7) Niniejsza dyrektywa nie reguluje polityki państw członkowskich w zakresie czynności seksualnych podejmowanych dobrowolnie przez dzieci, które mogą być uznawane za normalne odkrywanie seksualności w trakcie rozwoju człowieka, z uwzględnieniem różnych tradycji kulturowych i prawnych oraz nowych form nawiązywania i podtrzymywania relacji między dziećmi i nastolatkami, w tym poprzez technologie informacyjno-komunikacyjne. **Kwestie te wykraczają poza zakres niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w art. 5 i art. 8, robią to na mocy swoich uprawnień.**
- (7a) Państwa członkowskie powinny wprowadzić do prawa krajowego okoliczności obciążające – zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi okoliczności obciążających istniejącymi w ich systemie prawnym – i powinny zapewnić sędziom skazującym przestępców możliwość uwzględniania tych okoliczności, z tym że wykorzystywanie ich przez sędziów nie jest obowiązkowe. Państwa członkowskie nie powinny wprowadzać tych okoliczności do ustawodawstwa krajowego, jeżeli są one nieistotne ze względu na charakter danego przestępstwa. W odniesieniu do wszystkich przestępstw wymienionych w niniejszym akcie prawnym należy ocenić na poziomie krajowym istotność różnych okoliczności obciążających przewidzianych w niniejszej dyrektywie.**
- (7b) Pojęcie niezdolności fizycznej lub psychicznej w rozumieniu niniejszej dyrektywy powinno obejmować również stan fizycznej lub psychicznej niezdolności spowodowany narkotykami lub alkoholem.**
- (7c) W zwalczaniu seksualnego wykorzystywania dzieci należy w pełni wykorzystać istniejące instrumenty przewidujące możliwość zajęcia i konfiskaty wpływów z przestępstwa, takie jak Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i załączone do niej protokoły, Konwencja Rady Europy z 1990 r. w sprawie prania, poszukiwania, zajmowania i konfiskaty dochodów z działalności przestępczej, decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa oraz decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24**

lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa. Należy zachęcać do wykorzystywania zajmowanych i konfiskowanych narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, o których mowa w tej dyrektywie, by wspierać pomoc ofiarom i ich ochronę.

- (7d) *Należy zapobiegać wtórnej wiktyimizacji ofiar przestępstw, o których mowa w niniejszej dyrektywie. W państwach członkowskich, w których na mocy krajowego prawa karnego prostytutka lub udział w pornografii są karalne, powinno być możliwe odstąpienie od ścigania lub nakładania sankcji na mocy tych praw, w przypadku gdy dane dziecko dopuściło się wspomnianych czynów jako ofiara wykorzystywania seksualnego lub gdy zostało zmuszone do udziału w pornografii dziecięcej.*
- (7e) *Niniejsza dyrektywa, jako instrument zbliżania przepisów prawa karnego, wprowadza wymiary sankcji, jakie należy stosować, bez uszczerbku dla szczególnych polityk karnych państw członkowskich w stosunku do przestępców będących dziećmi.*
- (8) *Należy ułatwić dochodzenie przestępstw i wnoszenie aktów oskarżenia w ramach postępowań karnych, aby uwzględnić trudności, jakie pokrzywdzone dzieci mają z ujawnieniem faktu ich niegodziwego traktowania, oraz anonimowość przestępców w cyberprzestrzeni. Aby zapewnić skuteczne prowadzenie dochodzeń w sprawie przestępstw, o których mowa w niniejszej dyrektywie, i skuteczne ściganie takich przestępstw, wszczęcie postępowania nie powinno – co do zasady – zależeć od złożenia zawiadomienia lub skargi przez ofiarę. Wystarczający okres, w ciągu którego można ścigać przestępstwo, należy określić zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego.*
- (8a) *Osobom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w sprawie tych przestępstw i za ich ściganie należy udostępnić skuteczne narzędzia dochodzeniowe. Mogą one obejmować operacje pod przykryciem, kontrolę komunikacji, niejawną inwigilację, w tym elektroniczną, monitorowanie rachunków bankowych lub inne metody dochodzenia finansowego. Narzędzia te mogą obejmować także przechwytywanie informacji w sieciach telekomunikacyjnych, niejawny nadzór, w tym nadzór elektroniczny, monitorowanie rachunków bankowych i inne dochodzenia finansowe, z uwzględnieniem między innymi zasady proporcjonalności oraz charakteru i wagi przestępstwa będącego przedmiotem dochodzenia. W stosownych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym takie narzędzia powinny także obejmować możliwość posługiwania się przez organy ścigania fikcyjną tożsamością w Internecie.*
- (8b) *Państwa członkowskie powinny zachęcać wszelkie osoby, które wiedzą o wykorzystywaniu seksualnym dziecka lub niegodziwym traktowaniu go w celach seksualnych lub podejrzewają popełnienie takich czynów, by zawiadomiły o tym fakcie właściwe służby. W gestii państw członkowskich leży określenie właściwych organów, które można powiadamiać o takich podejrzaniach. Te właściwe organy nie powinny być ograniczone wyłącznie do służb odpowiedzialnych za ochronę dzieci czy jednostronnych służb socjalnych. Wymóg, by podejrzenie było „w dobrej wierze”, ma służyć zapobieganiu sytuacjom, w których powoływano by się na ten przepis przy wysuwaniu, w złych zamiarach, oskarżeń dotyczących faktów całkowicie wyimaginowanych i niezgodnych z prawdą.*

- (9) Należy zmienić normy jurysdykcyjne w celu zagwarantowania, by sprawcy z Unii Europejskiej dopuszczający się niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego dzieci byli ścigani nawet jeżeli popełnią przestępstwo poza Unią Europejską, w szczególności w ramach tak zwanej turystyki seksualnej. ***Dziecięcą turystykę seksualną należy rozumieć jako wykorzystywanie seksualne dzieci przez osobę lub osoby podróżujące ze swego zwyczajowego otoczenia do miejsca, w którym mają kontakty seksualne z dziećmi. W przypadku gdy dziecięca turystyka seksualna ma miejsca poza UE, zachęca się państwa członkowskie do poszukiwania – za pośrednictwem dostępnych instrumentów krajowych i międzynarodowych, łącznie z dwustronnymi lub wielostronnymi umowami o ekstradycji – wzajemnej pomocy lub przekazywania dochodzeń, aby zwiększyć współpracę z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi w celu zwalczania turystyki seksualnej. Państwa członkowskie powinny wspierać otwarty dialog i komunikację z krajami spoza Unii, by móc na mocy odnośnych krajowych przepisów prawnych ścigać sprawców udających się poza granice Unii w celu uprawiania dziecięcej turystyki seksualnej.***
- (10) Powinny być podejmowane środki na rzecz ochrony pokrzywdzonych dzieci w celu najlepszego zabezpieczenia ich interesu, z uwzględnieniem oceny ich potrzeb. Pokrzywdzone dzieci powinny mieć łatwy dostęp do środków ochrony prawnej oraz środków zapobiegających konfliktom interesów, w przypadkach, w których niegodziwego traktowania dopuszczają się członkowie rodziny. ***W przypadkach gdy na czas dochodzenia lub postępowania karnego należy wyznaczyć specjalnego przedstawiciela dla pokrzywdzonego dziecka, taką rolę może również odgrywać osoba prawna, instytucja lub organ.*** Ponadto pokrzywdzone dzieci, które przedstawiają swoją sprawę właściwym organom, powinny być chronione przed karami wynikającymi na przykład z krajowych przepisów dotyczących prostytucji. Poza tym udział pokrzywdzonych dzieci w postępowaniu karnym nie powinien być ***w miarę możliwości*** źródłem dodatkowych traumatycznych przeżyć wynikających z przesłuchań lub kontaktu wzrokowego ze sprawcami. ***Właściwe zrozumienie dziecka i sposobów jego reakcji na traumatyczne doświadczenia pozwoli zagwarantować wysoką jakość gromadzenia materiałów dowodowych, a także oszczędzić dziecku stresu w trakcie prowadzenia niezbędnych czynności.***
- (10a) Państwa członkowskie powinny rozważyć udzielanie pokrzywdzonym dzieciom krótko- i długoterminowego wsparcia. Wszelkie szkody wyrządzone dziecku poprzez niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne mają poważny charakter i należy im poświęcić uwagę. Ze względu na naturę szkód wyrządzonych przez niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne takie wsparcie powinno być udzielane tak długo, jak jest to konieczne, aby dziecko odzyskało zdrowie fizyczne i psychiczne, a w razie konieczności powinno być udzielane aż do wieku dorosłego. Powinno się rozważyć, czy pomocą i doradztwem należy objąć rodziców lub opiekunów dziecka, o ile nie są zamieszani jako podejrzani w dane przestępstwo, tak aby ułatwić im pomoc dziecku podczas postępowania.***
- (10b) Decyzja ramowa Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji***

ofiar w postępowaniu karnym¹ ustanawia pakiet praw pokrzywdzonego w postępowaniu karnym, w tym prawo do ochrony i odszkodowania. Ponadto dzieciom będącym ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, wykorzystywania seksualnego i pornografii dziecięcej należy zapewnić dostęp do doradztwa prawnego i – zgodnie z rolą ofiary w danym systemie wymiaru sprawiedliwości – do zastępstwa procesowego, w tym także w celu dochodzenia odszkodowania. Pomocy prawnej tego rodzaju mogą również udzielać właściwe organy w celu dochodzenia odszkodowania od państwa. Doradztwo prawne ma umożliwić ofiarom uzyskanie danych o ich sytuacji oraz porady dotyczącej istniejących możliwości. Doradztwo prawne powinno być świadczone przez osobę posiadającą odpowiednie wykształcenie prawnicze, która nie musi koniecznie wykonywać zawodu prawniczego. Doradztwo prawne i – zgodnie z pozycją ofiary w danym systemie wymiaru sprawiedliwości – zastępstwo procesowe powinno być bezpłatne, przynajmniej w sytuacjach, gdy ofiara nie posiada wystarczających środków finansowych, w trybie zgodnym z procedurami wewnętrznymi obowiązującymi w państwach członkowskich.

(10c) Państwa członkowskie powinny podejmować działania, by zapobiegać czynom związanym z propagowaniem niegodziwego traktowania w celach seksualnych oraz dziecięcej turystyki seksualnej lub by zakazać takich czynów. Można by rozważyć różne środki zapobiegawcze, takie jak na przykład: opracowanie i wprowadzenie w życie kodeksu postępowania czy mechanizmów samoregulacji w branży turystycznej, stworzenie kodeksu etyki i „znaków jakości” dla organizacji zajmujących się turystyką zwalczających dziecięcą turystykę seksualną lub prowadzących specjalną politykę w odniesieniu do tej formy turystyki.

(10d) Państwa członkowskie powinny opracować lub udoskonalić strategie zapobiegania seksualnemu wykorzystywaniu dzieci, w tym środki mające na celu osłabienie i ograniczenie popytu na wszelkie formy wyzysku, oraz prowadzić badania, rozpowszechniać informacje, podnosić świadomość i kształcić, zmniejszając tym samym ryzyko, że dzieci będą stawać się ofiarami. Realizując takie inicjatywy, państwa członkowskie powinny przyjąć podejście oparte na prawach dziecka. Należy zwrócić szczególną uwagę na zagwarantowanie, żeby kampanie podnoszenia świadomości skierowane do dzieci były stosowne i wystarczająco łatwe do zrozumienia. Należy rozważyć tworzenie linii zaufania/linii specjalnych.

(10e) Jeżeli chodzi o system zgłaszania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego oraz o pomaganie potrzebującym dzieciom, należy rozpowszechniać wiedzę o funkcjonujących telefonicznych numerach interwencyjnych zarezerwowanych dla przypadków zaginięć dzieci (116 000), ofiar przestępstw (116 006) oraz dzieci (116 111), wprowadzonych decyzją Komisji 2007/116/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym, zmienioną decyzją 2009/884/WE z dnia 30 listopada 2009 r.², a doświadczenia związane z ich funkcjonowaniem należy brać pod uwagę.

¹ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 1.

² Dz.U. L 317 z 3.12.2009, s. 46.

- (10f) Osoby, które w ramach wykonywania zawodu przypuszczalnie będą mieć kontakt z dziećmi będącymi ofiarami wykorzystywania seksualnego, powinny zostać odpowiednio wyszkolone, by umiały identyfikować takie ofiary i postępować z nimi. Szkolenia te powinny być wspierane w odniesieniu do osób należących do następujących kategorii zawodowych, które przypuszczalnie będą mieć kontakt z dziećmi będącymi ofiarami: policjanci, prokuratorzy, prawnicy, urzędnicy wymiaru sprawiedliwości i sądów, personel służby zdrowia i opieki nad dziećmi, ale mogą dotyczyć także innych grup osób, które przypuszczalnie spotkają w swojej pracy dzieci będące ofiarami wykorzystywania seksualnego;*
- (10b) Aby zapobiegać wykorzystywaniu seksualnemu dzieci i ich niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych, należy proponować przestępcom seksualnym skierowane do nich programy lub środki interwencyjne. Te programy lub środki powinny charakteryzować się szerokim, elastycznym podejściem ukierunkowanym na aspekty medyczne i psychospołeczne oraz powinny być nieobowiązkowe. Te programy lub środki interwencyjne nie naruszają programów ani środków interwencyjnych nakazywanych przez właściwe organy wymiaru sprawiedliwości.*
- (10h) Środki lub programy interwencyjne nie przysługują na zasadzie automatycznego prawa. To państwo członkowskie ma zdecydować, jakie środki lub programy interwencyjne są odpowiednie.*
- (11) Aby zapobiec recydywie i zminimalizować to zjawisko, należy poddawać przestępców ocenie pod względem zagrożenia, jakie powodują, oraz pod względem potencjalnego ryzyka ponownego popełnienia przez nich przestępstw seksualnych przeciwko dzieciom. Sposób dokonywania takiej oceny – w tym rodzaj organu właściwego do zlecenia i przeprowadzania oceny lub moment, w trakcie postępowania karnego lub po jego zakończeniu, w którym ta ocena powinna się odbywać – a także sposób realizacji skutecznych programów lub środków interwencyjnych proponowanych w następstwie tej oceny powinny być spójne z wewnętrznymi procedurami państw członkowskich. Z myślą o tym samym celu, którym jest zapobieganie recydywie i minimalizowanie tego zjawiska, należy również udostępniać przestępcom dobrowolne uczestnictwo w skutecznych programach i środkach interwencyjnych. Te programy lub środki interwencyjne nie powinny kolidować z krajowymi systemami utworzonymi po to, by zapewnić leczenie osób cierpiących na zaburzenia psychiczne.*
- (12) W odpowiednich przypadkach skazani przestępcy, ze względu na zagrożenie, jakie powodują, oraz potencjalne ryzyko ponownego popełnienia przez nich przestępstwa, powinni być czasowo lub na stałe pozbawiani możliwości wykonywania przynajmniej zawodowej działalności związanej z bezpośrednim i regularnym kontaktem z dziećmi. Pracodawcy przy rekrutowaniu osób na stanowisko wiążące się z bezpośrednim i regularnym kontaktem z dziećmi mają prawo do uzyskiwania informacji o wyrokach skazujących za przestępstwa seksualne przeciwko dzieciom odnotowanych w rejestrze karnym lub o istniejącym pozbawieniu praw. Na potrzeby niniejszej dyrektywy pojęcie pracodawców powinno obejmować również osoby prowadzące organizacje działające w obszarze wolontariatu związanego z nadzorem i/lub opieką nad dziećmi, mające bezpośredni i regularny kontakt z dziećmi. Sposób dostarczenia informacji, np. dostęp przez zainteresowaną osobę, ich dokładną treść, znaczenie pojęcia zorganizowanej*

działalności wolontariackiej, a także bezpośredniego i regularnego kontaktu z dziećmi należy określić zgodnie z prawem krajowym.

- (12a) Z należyтым uwzględnieniem różnych tradycji prawnych państw członkowskich przepisy niniejszej dyrektywy biorą pod uwagę fakt, że dostęp do rejestru karnego jest umożliwiany jedynie przez właściwe władze lub zainteresowaną osobę. Niniejsza dyrektywa nie wprowadza obowiązku zmiany krajowych systemów dotyczących rejestrów karnych lub sposobów dostępu do tych rejestrów.*
- (12b) Celem dyrektywy nie jest harmonizacja przepisów dotyczących zgody zainteresowanej osoby przy wymianie informacji z rejestrów karnych, tj. kwestii konieczności wymagania takiej zgody. Bez względu na to, czy taka zgoda jest wymagana na mocy prawa krajowego, czy nie, niniejsza dyrektywa nie wprowadza żadnego nowego obowiązku zmiany prawa krajowego i procedur z tym związanych.*
- (12c) Państwa członkowskie mogą rozważyć przyjęcie wobec przestępców dodatkowych środków administracyjnych, takich jak umieszczenie osób skazanych za przestępstwa, o których mowa w art. 3-7, w rejestrach przestępców seksualnych. Dostęp do tych rejestrów powinien być poddany ograniczeniu zgodnie z krajowymi zasadami konstytucyjnymi i obowiązującymi normami ochrony danych, np. przez ograniczenie dostępu do organów wymiaru sprawiedliwości i/lub egzekwowania prawa.*
- (12d) Zachęca się państwa członkowskie do stworzenia mechanizmów gromadzenia danych lub punktów kontaktowych na szczeblu krajowym lub lokalnym oraz przy współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w celu obserwacji i oceny zjawiska wykorzystywania seksualnego dzieci i ich niegodziwego traktowania w celach seksualnych. Aby móc właściwie ocenić wyniki działań mających na celu walkę z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, wykorzystywaniem seksualnym dzieci oraz pornografią dziecięcą, Unia powinna kontynuować prace nad opracowywaniem metodologii i metod gromadzenia danych pozwalających na uzyskanie porównywalnych danych statystycznych.*
- (12e) Państwa członkowskie podejmują stosowne działania mające na celu powołanie służb informacyjnych, których zadaniem będzie uczyć, jak rozpoznawać sygnały wykorzystywania seksualnego.*
- (13)** Pornografia dziecięca, czyli obrazy przedstawiające niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, to szczególny rodzaj treści, której nie można interpretować jako wyrażanie opinii. W celu zwalczania tego zjawiska należy ograniczyć obieg materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci poprzez utrudnienie sprawcom wprowadzania takich materiałów do publicznie dostępnych stron internetowych. Dlatego konieczne są działania w celu usuwania takich treści oraz zatrzymywania osób odpowiedzialnych za dystrybucję lub pobieranie obrazów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci. ***Z myślą o wspieraniu działań Unii na rzecz zwalczania pornografii dziecięcej państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, aby współpracować z krajami trzecimi w zakresie zabezpieczenia usuwania takich treści z serwerów na ich terytorium.***

(13a) Jednakże **■** pomimo takich wysiłków, usuwanie u źródła materiałów zawierających pornografię dziecięcą **jest często niemożliwe**, gdy oryginalne materiały znajdują się poza terytorium **Unii, ze względu na brak woli współpracy ze strony państwa, w którym znajdują się serwery, lub ze względu na to, że procedura prowadząca do usunięcia materiałów w danym państwie jest wyjątkowo długotrwała**. Można zatem ustanowić także mechanizmy blokowania dostępu z terytorium Unii do stron internetowych, w odniesieniu do których ustalono, że zawierają pornografię dziecięcą lub służą do jej rozpowszechniania. **Zrozumiałe jest, że środki podejmowane przez państwa członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy w celu usunięcia lub w odpowiednich przypadkach blokowania stron internetowych zawierających pornografię dziecięcą mogą opierać się na różnych rodzajach działań publicznych, np. legislacyjnych, nielegislacyjnych, sądowych czy innych. W tym kontekście przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią uszczerbku dla dobrowolnych działań podejmowanych przez dostawców usług internetowych w celu zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu tych usług ani dla jakiegokolwiek wsparcia tych działań ze strony państw członkowskich. Bez względu na rodzaj podstawy lub metody wybranej dla takich działań państwa członkowskie powinny zagwarantować, że zapewnia ona stosowny poziom pewności prawnej i przewidywalności dla użytkowników i usługodawców**. Zarówno w celu usuwania, jak i blokowania treści przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, należy ustanowić i umacniać współpracę między organami publicznymi, w szczególności w interesie zagwarantowania, by krajowe wykazy stron internetowych zawierających materiały z pornografią dziecięcą były jak najbardziej kompletne, a także by unikać powielania prac. Wszelkie inicjatywy w tym zakresie muszą uwzględnić prawa użytkowników końcowych, muszą być prowadzone z zastosowaniem obowiązujących procedur prawnych i sądowych oraz muszą być zgodne z **Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej**. W ramach programu na rzecz bezpieczniejszego Internetu ustanowiono sieć telefonów interwencyjnych, służących do gromadzenia informacji oraz zagwarantowaniu odpowiedniego zakresu i wymiany raportów dotyczących głównych rodzajów nielegalnych treści zamieszczanych online.

(13b) *Niniejsza dyrektywa zmierza do zmiany i rozszerzenia zakresu przepisów decyzji ramowej 2004/68/WSiSW. Biorąc pod uwagę znaczną liczbę i istotny charakter zmian, które mają zostać wniesione, dla celów jasności decyzja ramowa powinna zostać zastąpiona w całości w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w przyjęciu niniejszej dyrektywy.*

(13c) *Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa¹ zachęca się państwa członkowskie do sporządzenia – do własnych celów oraz w interesie Unii – tabel możliwie dokładnie ilustrujących korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji oraz do publikacji tych tabel.*

(14) Jako że cel niniejszej dyrektywy, jakim jest walka z niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym dzieci oraz pornografią dziecięcą, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie

¹ *Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.*

działające samodzielnie, może natomiast, ze względu na skalę działania i jego skutki, być osiągnięty w lepszy sposób na szczeblu Unii, ta ostatnia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości *określoną* w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym *samym* artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (15) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza: z zasadą poszanowania godności ludzkiej, zakazem tortur oraz niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, prawami dziecka, prawem do wolności i bezpieczeństwa, wolnością wyrażania opinii i informacji, ochroną danych osobowych, prawem do skutecznych środków ochrony prawnej i do rzetelnego procesu oraz z zasadami legalizmu i proporcjonalności przestępstw kryminalnych i kar. Niniejsza dyrektywa zmierza w szczególności do zagwarantowania pełnego respektowania tych praw i musi być odpowiednio do tego wdrażana.
- (16) Zgodnie z art. 3 Protokołu (*nr 21*) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia notyfikowały chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (16a) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (*nr 22*) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie minimalnych norm związanych z określaniem przestępstw kryminalnych i kar dotyczących *niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci, pornografii dziecięcej i nagabywania dzieci dla celów seksualnych*. Zmierza ona również do wprowadzenia przepisów w celu lepszego zapobiegania temu przestępstwu i ochrony jego ofiar.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- (a) „dziecko” oznacza każdą osobę w wieku poniżej 18 lat;
- (aa) „wiek przyzwolenia” oznacza osiągnięty przez dziecko wiek, poniżej którego zakazane jest – zgodnie z prawem krajowym – podejmowanie czynności seksualnych z jego udziałem;**
- (b) „pornografia dziecięca” oznacza:
- (i) wszelkie materiały ukazujące dziecko uczestniczące w rzeczywistych lub symulowanych zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze; or
 - (ii) wszelkie przedstawienia organów płciowych dziecka w celach głównie seksualnych; or
 - (iii) wszelkie materiały ukazujące osobę wyglądającą na dziecko uczestniczącą w rzeczywistych lub symulowanych zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze oraz przedstawienia organów płciowych osób wyglądających jak dziecko, w celach głównie seksualnych; lub
 - (iv) realistyczne obrazy dziecka uczestniczącego w zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze lub rzeczywiste obrazy organów płciowych dziecka, w celach głównie seksualnych;
- c) „prostyucja dziecięca” oznacza wykorzystywanie dziecka do czynności seksualnych, w ramach którego oferuje się lub obiecuje pieniądze lub inne formy zapłaty bądź wynagrodzenia w zamian za udział dziecka w czynnościach seksualnych, niezależnie od tego czy zapłata, obietnica lub wynagrodzenie przekazywane są danemu dziecku czy **stronie** trzeciej;
- (d) „przedstawienie pornograficzne” oznacza **skierowane do publiczności** ukazywanie na żywo, w tym za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych:
- (i) dziecka uczestniczącego w rzeczywistym lub symulowanym zachowaniu o wyraźnie seksualnym charakterze; or
 - (ii) organów płciowych dziecka, w celach głównie seksualnych;
- (e) „osoba prawna” oznacza każdy podmiot mający osobowość prawną na mocy właściwego prawa, z wyjątkiem państw i organów publicznych wykonujących władzę państwową oraz publicznych organizacji międzynarodowych.

Artykuł 3

Przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania karalności

umyślnych czynów, o których mowa w art. 2 - 5.

2. Doprowadzenie, w celach seksualnych, dziecka, które nie osiągnęło wieku **przyzwolenia**, do bycia świadkiem czynności seksualnych, nawet jeżeli nie musi samo w nich uczestniczyć, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej **jeden rok**.
- 2a. **Doprowadzenie, w celach seksualnych, dziecka, które nie osiągnęło wieku przyzwolenia, do bycia świadkiem niegodziwego traktowania w celach seksualnych, nawet jeżeli samo nie musi w nim uczestniczyć, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dwa lata.**
3. Podejmowanie czynności seksualnych z udziałem dziecka, które nie osiągnęło wieku **przyzwolenia**, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej pięć lat.
4. Uczestnictwo w czynnościach seksualnych z udziałem dziecka, w przypadku gdy:
 - (i) dochodzi do nadużycia uznanego stosunku zaufania, władzy lub wpływu na dziecko, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej osiem lat, **jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej trzy lata, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek**; or
 - (ii) dochodzi do wykorzystania szczególnej bezbronności dziecka, zwłaszcza wynikającej z jego niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej lub stosunku zależności, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej osiem lat, **jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej trzy lata, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek**; or
 - (iii) dochodzi do użycia przymusu, przemocy lub groźby, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dziesięć lat, **jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek**.
5. Użycie przymusu, **przemocy lub groźby** prowadzące do czynności seksualnych dziecka ze stroną trzecią podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dziesięć lat, **jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek**.

Artykuł 4

Przestępstwa związane z wykorzystywaniem seksualnym

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania karalności umyślnych czynów, o których mowa w art. 2 – **9d**.
2. Doprowadzenie **lub nakłanianie** dziecka do udziału w przedstawieniach

pornograficznych *lub czerpanie z tego korzyści, bądź inne wykorzystywanie dziecka do takich celów* podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej *pięć lat, jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, lub co najmniej dwa lata, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*

9. Użycie przymusu *lub przemocy* prowadzące do udziału dziecka w przedstawieniach pornograficznych *lub użycie do takich celów gróźb w stosunku do dziecka* podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej osiem lat, *jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, lub co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*
- 9a. *Świadoma obecność na przedstawieniach pornograficznych z udziałem dziecka podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dwa lata, jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, lub co najmniej jeden rok, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*
- 9b. *Doprowadzenie lub nakłanianie dziecka do udziału w prostytucji dziecięcej lub czerpanie z tego korzyści bądź inne wykorzystywanie dziecka do takich celów podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej osiem lat, jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*
- 9c. *Użycie przymusu lub przemocy prowadzące do udziału dziecka w prostytucji dziecięcej lub użycie do takich celów gróźb w stosunku do dziecka podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dziesięć lat, jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*
- 9d. *Podjęcie czynności seksualnych z udziałem dziecka związane z korzystaniem z prostytucji dziecięcej podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej pięć lat, jeżeli dziecko nie osiągnęło wieku przyzwolenia, i co najmniej dwa lata, jeżeli dziecko przekroczyło ten wiek.*

Artykuł 5

Przestępstwa związane z pornografią dziecięcą

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia karalności czynów umyślnych, o których mowa w ust. 2–7, *gdy są to czyny bezprawne.*
2. Nabywanie lub posiadanie pornografii dziecięcej podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej rok.

3. Świadome uzyskiwanie dostępu, za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych, do pornografii dziecięcej, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej rok.
4. Dystrybucja, rozpowszechnianie lub przesyłanie pornografii dziecięcej podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dwa lata.
5. Oferowanie, dostarczanie lub udostępnianie pornografii dziecięcej podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej dwa lata.
6. Produkcja pornografii dziecięcej podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej *trzy lata*.
7. *Do państw członkowskich należy decyzja, czy niniejszy artykuł ma zastosowanie do przypadków związanych z pornografią dziecięcą, o których mowa w art. 2 lit. b) ppkt (iii), w których osoba wyglądająca jak dziecko w momencie przedstawienia miała w rzeczywistości 18 lat lub więcej.*
8. *Do państw członkowskich należy decyzja, czy ust. 2 i 6 mają zastosowanie do przypadków, w których ustalono, że materiał pornograficzny w rozumieniu art. 2 lit. b) ppkt (iv) został wyprodukowany przez producenta i znajduje się w jego posiadaniu wyłącznie do prywatnego użytku, w sytuacji, w której żaden materiał pornograficzny określony w art. 2 lit. b) ppkt. (i)–(iii) nie został wykorzystany do celów jego wyprodukowania, i pod warunkiem że z czynem tym nie wiąże się żadne ryzyko, że materiał zostanie rozpowszechniony.*

Artykuł 6

Nagabywanie dzieci do celów seksualnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania karalności następującego czynu umyślnego:

Składanie za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych przez osobę dorosłą dziecku, które nie osiągnęło wieku *przystawienia*, propozycji spotkania w celu popełnienia któregoś z przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 6, jeżeli następstwem tej propozycji były czyny służące doprowadzeniu do takiego spotkania, podlega karze pozbawienia wolności, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej *jeden rok*.
2. *Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, że próba popełnienia za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych przestępstw, o których mowa w art. 5 ust. 2 i ust. 3, przez osobę dorosłą nagabującą dziecko, które nie osiągnęło wieku przystawienia, o pornografię dziecięcą z udziałem tego dziecka, podlega karze.*

Artykuł 7

Kierowanie, pomaganie *i* podżeganie *oraz* usiłowanie

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania karalności podżegania do przestępstw, o których mowa w art. 3-6 i pomocnictwa w tych przestępstwach.
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia karalności usiłowania popełnienia wszelkich przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 3–5, art. 4 ust. 2, **9**, **9b**, **9c** i **9d** oraz art. 5 ust. **4**, **5** i **6**.

Artykuł 8

Dobrowolne czynności seksualne

1. Do państw członkowskich należy decyzja, czy art. 3 ust. 2 i 3 **ma zastosowanie do dobrowolnych czynności seksualnych między rówieśnikami** o zbliżonym wieku i poziomie rozwoju psychofizycznego lub dojrzałości, o ile czynności te nie są związane z niegodziwym traktowaniem.
2. *Do państw członkowskich należy decyzja, czy art. 4 ust. 9a ma zastosowanie do przedstawienia, które odbywa się w ramach dobrowolnych kontaktów, z udziałem dziecka, które osiągnęło wiek przyzwolenia, lub z udziałem rówieśników o zbliżonym wieku i poziomie rozwoju psychofizycznego lub dojrzałości, o ile czynności te nie są związane z niegodziwym traktowaniem ani wykorzystywaniem oraz o ile w zamian za przedstawienie pornograficzne nie są oferowane pieniądze lub inne formy zapłaty lub wynagrodzenia.*
3. *Do państw członkowskich należy decyzja, czy art. 5 ust. 2 i 6 ma zastosowanie do produkcji, nabywania lub posiadania materiałów z udziałem dzieci, które osiągnęły wiek przyzwolenia, gdy taki materiał został wyprodukowany przez daną osobę i znajduje się w jej posiadaniu za ich zgodą i służy wyłącznie do prywatnego użytku przez odnośną osobę, o ile czynności te nie są związane z niegodziwym traktowaniem.*

Artykuł 9

Okoliczności obciążające

W zakresie, w jakim następujące okoliczności nie zostały jeszcze zaliczone do znamion przestępstw, o których mowa w art. 3–7, **państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia możliwości uznania następujących okoliczności, zgodnie z odnośnymi przepisami prawa wewnętrznego, za okoliczności obciążające w stosunku do odnośnych przestępstw, o których mowa w art. 3 –7:**

- █
- (b) przestępstwo popełniono na szkodę dziecka szczególnie bezbronnego, **na przykład** ze względu na jego niepełnosprawność umysłową lub fizyczną lub stosunek zależności **lub niemożność fizyczną lub psychiczną**;
 - (c) przestępstwo popełnił członek rodziny dziecka, osoba mieszkająca z dzieckiem lub osoba, która nadużyła **uznanego stosunku zaufania lub** swojej władzy;
 - (d) przestępstwo popełniło wspólnie wiele osób;
 - (e) przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej **Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej**¹;
 - (f) **przestępca** został wcześniej skazany za przestępstwa o tym samym charakterze;
 - (g) **przestępca celowo lub lekkomyślnie naraził życie** dziecka;
 - (h) przestępstwo popełniono z użyciem poważnej przemocy lub wyrządziło dziecku poważną szkodę.

█

Artykuł 10

Wykluczenie na podstawie wyroku skazującego

1. Aby zapobiec ryzyku ponownego popełnienia przestępstwa, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki służące temu, by na osobę fizyczną, która została skazana za którekolwiek z przestępstw, o których mowa w art. 3–7, mógł zostać nałożony czasowy lub stały zakaz wykonywania **przynajmniej zawodowej** działalności związanej z **bezpośrednimi i** regularnymi kontaktami z dziećmi.
- 1a Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by zapewnić pracodawcom podczas rekrutowania osób do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi prawo uzyskiwania, zgodnie z prawem krajowym – wszelkimi właściwymi sposobami, takimi jak bezpośredni dostęp do informacji, dostęp na wniosek lub uzyskanie informacji od danej osoby – informacji o wyrokach skazujących za przestępstwa, o których mowa w art. 3–7, odnotowanych w rejestrze karnym lub o jakimkolwiek pozbawieniu praw do wykonywania działalności związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi wynikającym z tych wyroków skazujących.**

¹ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.

3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania by, *do celów stosowania ust. 1 i 1a informacje o wyrokach skazujących za przestępstwa, o których mowa w art. 3–7 niniejszej dyrektywy lub o jakimkolwiek pozbawieniu praw do wykonywania działalności związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi wynikającym z tych wyroków skazujących były przekazywane zgodnie z decyzją ramową Rady 2009/315/WSiSW w sprawie organizacji i treści wymiany informacji pobranych z rejestrów karnych pomiędzy państwami członkowskimi, na wniosek złożony na mocy art. 6 tej decyzji ramowej za zgodą osoby zainteresowanej.*

Artykuł 10 a

Zajęcie i konfiskata

Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zagwarantowania, że właściwe organy są uprawnione do zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstw, o których mowa w art. 3 - 5.

Artykuł 11

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 3–7, popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę działającą indywidualnie albo jako członek organu osoby prawnej i pełniącą funkcje kierownicze w tej osobie prawnej, w oparciu o:
 - (a) prawo reprezentowania danej osoby prawnej;
 - (b) uprawnienie do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej;
 - (c) uprawnienie do wykonywania kontroli wewnętrznej w danej osobie prawnej.
2. Państwa członkowskie podejmują również środki niezbędne do zagwarantowania, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie na korzyść tej osoby prawnej przez osobę jej podlegającą przestępstw, o których mowa w art. 3-7.
3. Odpowiedzialność osób prawnych na podstawie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pozostaje

bez uszczerbku dla postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym będącym sprawcami przestępstw, o których mowa w art. 3–7, lub *podlegającymi do popełnienia tych przestępstw lub* pomagającymi w ich popełnianiu.

Artykuł 12

Sankcje wobec osób prawnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by osoba prawna pociągnięta do odpowiedzialności na mocy art. 11 ust. 1 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom, w tym grzywnom o charakterze kryminalnym lub innym, oraz mogącym obejmować inne sankcje, na przykład:
 - (a) pozbawienie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy publicznej;
 - (b) czasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;
 - (c) umieszczenie pod nadzorem sądowym;
 - (d) likwidacja sądowa;
 - (e) czasowe lub stałe zamknięcie zakładów wykorzystanych w celu popełnienia przestępstwa.
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by osoba prawna pociągnięta do odpowiedzialności na mocy art. 11 ust. 2 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym karom lub środkom.

Artykuł 13

Nieściganie lub niestosowanie kar wobec pokrzywdzonego

Państwa członkowskie, *zgodnie z podstawowymi zasadami swoich systemów prawnych, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by właściwe organy krajowe były uprawnione do* odstąpienia od ścigania lub nakładania kar na dzieci będące ofiarami *niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego* za ich udział w *działalności przestępczej, do której zostały zmuszone* w bezpośredniej konsekwencji tego, iż stały się ofiarami *czynów, o których mowa w art. 4 ust. 2, 9, 9b i 9c, a także w art. 5 ust. 6.*

Artykuł 14

Dochodzenie i ściganie

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by dochodzenie i ściganie przestępstw, o których mowa w art. 3–7, nie były uzależnione od złożenia zawiadomienia lub skargi przez osobę pokrzywdzoną **lub przez jej przedstawiciela** oraz by postępowanie karne mogło być kontynuowane, nawet gdy **ta osoba** wycofa swoje zeznania.
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by umożliwić ściganie wszelkich przestępstw, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 2, **9, 9b, 9c i 9d i wszelkich poważnych przestępstw, o których mowa w art. 5 ust. 6, w związku z którymi wykorzystano materiał pornograficzny określony w art. 2 ust. lit. b) ppkt (i) – (ii)**, przez wystarczający okres po dniu, w którym pokrzywdzony osiągnął pełnoletniość, proporcjonalny do wagi danego przestępstwa.
3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by zapewnić osobom, jednostkom i służbom odpowiedzialnym za dochodzenie lub ściganie przestępstw, o których mowa w art. 3–7, dostęp do skutecznych narzędzi dochodzeniowych, **takich jak te wykorzystywane w sprawach związanych z przestępczością zorganizowaną lub z innymi poważnymi przestępstwami**.
4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do umożliwienia jednostkom i służbom dochodzeniowym podejmowania prób identyfikacji osób pokrzywdzonych w wyniku przestępstw, o których mowa w art. 3 do 7, w szczególności poprzez analizę materiałów zawierających pornografię dziecięcą, takich jak fotografie i nagrania audiowizualne przesyłane lub udostępniane za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Artykuł 15

Zgłaszanie podejrzenia seksualnego wykorzystywania lub niegodziwego traktowania w celach seksualnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by zasady zachowania poufności, których przestrzegania prawo krajowe wymaga od osób wykonujących pracę zawodową, **w ramach której głównym obowiązkiem** jest praca z dziećmi, nie uniemożliwiały tym osobom zgłaszania służbom odpowiedzialnym za ochronę dzieci wszelkich sytuacji, jeżeli mają one uzasadnione powody, by sądzić, że dziecko jest ofiarą przestępstw, o których mowa w art. 3–7.
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zachęcenia osób, które wiedzą o popełnieniu przestępstw, o których mowa w art. 3-7 lub które, w dobrej wierze, podejrzewają ich popełnienie, do zgłoszenia tego faktu właściwym służbom.

Artykuł 16

Jurysdykcja i koordynowanie ścigania

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do objęcia swoją jurysdykcją przestępstw, o których mowa w art. 3-7, w przypadku gdy:
 - (a) przestępstwo zostało popełnione w całości lub w części na jego terytorium; or
 - (b) sprawca jest obywatelem tego państwa ■ .

■

1a. Państwo członkowskie informuje Komisję, w przypadku gdy podejmie decyzję o ustanowieniu dalszej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstwa, o którym mowa w art. 3–7, popełnionego poza jego terytorium, jeżeli:

- (a) **przestępstwo zostało popełnione wobec obywatela tego państwa członkowskiego lub osoby mającej miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego; or**
- (b) **przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej mającej swoją siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego; or**
- (c) **miejsce zamieszkania sprawcy znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego.**

2. Każde państwo członkowskie gwarantuje, by jego jurysdykcja obejmowała sytuacje, gdy przestępstwa, o których mowa w art. 5 i 6 oraz, w odpowiednim zakresie, w art. 3 i 7, zostały popełnione z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych, do których dostęp uzyskano z terytorium tego państwa, niezależnie od tego, czy znajdują się one na jego terytorium.

■

4. W celu ścigania przestępstw, o których mowa w art. 3-7, popełnionych poza terytorium danego państwa, w zakresie dotyczącym ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by jego jurysdykcja nie była zależna od warunku **Do celów ścigania przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 3, 4 i 5, art. 4 ust. 2, 9, 9b, 9c i 9d oraz w art. 5 ust. 6** popełnionych poza terytorium danego państwa, w zakresie dotyczącym ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, by jego jurysdykcja nie była zależna od tego, ■ czy dane czyny są przestępstwem w miejscu ich popełnienia ■ .
5. **Do celów ścigania przestępstw, o których mowa w art. 3–7 popełnionych poza terytorium danego państwa, w zakresie dotyczącym ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, by jego jurysdykcja nie była zależna od spełnienia warunku, że ściganie można rozpocząć jedynie na podstawie zawiadomienia złożonego przez pokrzywdzonego w miejscu, gdzie popełniono przestępstwo, lub powiadomienia złożonego przez państwo, w którym przestępstwo zostało popełnione.**

Artykuł 17

Ogólne przepisy dotyczące pomocy i wsparcia dla pokrzywdzonych *dzieci* oraz ich ochrony

1. ***Dzieciom*** pokrzywdzonym w wyniku przestępstw, o których mowa w art. 3–7, zapewnia się pomoc, wsparcie i ochronę **zgodnie z art. 18 i 19**, z uwzględnieniem konieczności najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka.
 - 1a. ***Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia pomocy i wsparcia danemu dziecku, jak tylko właściwe organy dowiedzą się o uzasadnionych przesłankach pozwalających przypuszczać, że dziecko to mogło stać się ofiarą przestępstw, o których mowa w art. 3–7.***
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadku, gdy nie ma pewności co do wieku osoby pokrzywdzonej w wyniku przestępstw, o których mowa w art. 3–7, a istnieją powody, by sądzić, że jest ona dzieckiem, przyjmowane było założenie, że dana osoba jest dzieckiem, tak by można było niezwłocznie zapewnić jej dostęp do pomocy, wsparcia i ochrony zgodnie z art. 18 i 19 ■.

Artykuł 18

Pomoc i wsparcie dla pokrzywdzonych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do udzielenia ofiarom pomocy i wsparcia przed rozpoczęciem postępowania karnego, w trakcie tego postępowania i przez odpowiedni czas po jego zakończeniu, by umożliwić im skorzystanie z praw określonych zarówno w decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym¹, jak i w niniejszej dyrektywie. ***W szczególności państwa członkowskie podejmują działania niezbędne do zapewnienia ochrony dzieciom zgłaszającym przypadki niegodziwego traktowania, do których dochodzi w ich rodzinie.***
 - 1a. ***Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zagwarantowania, by udzielenie wsparcia i pomocy pokrzywdzonemu dziecku nie było zależne od jego gotowości do współpracy podczas dochodzenia, postępowania karnego i procesu.***
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by konkretne działania w celu zapewnienia pokrzywdzonym ***dzieciom*** pomocy i wsparcia, ***które umożliwią im korzystanie z praw wynikających z niniejszej dyrektywy***, były podejmowane po przeprowadzeniu indywidualnej oceny szczególnej sytuacji każdego pokrzywdzonego dziecka, z należnym uwzględnieniem opinii, potrzeb i obaw dziecka.
3. Dzieci pokrzywdzone w wyniku przestępstw, o których mowa w art. 3–7, są uważane

¹ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 1.

za szczególnie wrażliwe ofiary na mocy art. 2 ust. 2, art. 8 ust. 4 i art. 14 ust. 1 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW.

4. Państwa członkowskie podejmują, stosownie do sytuacji i możliwości, środki służące zapewnieniu rodzinie pokrzywdzonego dziecka pomocy i wsparcia, **które umożliwią jej korzystanie z praw wynikających z niniejszej dyrektywy, jeżeli rodzina ta przebywa na terytorium tego państwa członkowskiego**. W szczególności, państwa członkowskie, stosownie do sytuacji i możliwości, stosują w odniesieniu do tej rodziny art. 4 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW.

Artykuł 19

Ochrona pokrzywdzonych dzieci w dochodzeniach i postępowaniach karnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by podczas dochodzenia i postępowania karnego **właściwe** organy wyznaczyły – **zgodnie z pozycją ofiar w danym systemie wymiaru sprawiedliwości** – specjalnego przedstawiciela dla pokrzywdzonego dziecka, jeżeli na mocy prawa krajowego osoby, którym przysługuje władza rodzicielska, nie mogą reprezentować dziecka ze względu na konflikt interesów między nimi a pokrzywdzonym dzieckiem lub jeżeli dziecko jest pozbawione opieki lub odłączone od rodziny.
2. Państwa członkowskie niezwłocznie zapewniają pokrzywdzonym dzieciom dostęp do **doradztwa prawnego i – zgodnie z rolą ofiary w danym systemie wymiaru sprawiedliwości** – zastępstwa prawnego, w tym także w celu dochodzenia odszkodowania. **Doradztwo prawne i zastępstwo procesowe jest bezpłatne, jeżeli ofiara nie posiada wystarczających środków finansowych**.
3. Bez uszczerbku dla prawa do obrony państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by w dochodzeniach karnych dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 3–7:
 - (a) przesłuchania pokrzywdzonych dzieci odbywały się bez nieuzasadnionej zwłoki po zgłoszeniu faktów właściwym organom;
 - (b) przesłuchania pokrzywdzonych dzieci odbywały się, w razie potrzeby, w pomieszczeniach specjalnie zaprojektowanych lub przystosowanych do tego celu;
 - (c) przesłuchania pokrzywdzonych dzieci prowadzone były przez specjalistów, odpowiednio przeszkolonych do tego celu lub z ich udziałem;
 - (d) wszystkie przesłuchania dziecka prowadziła, stosownie do sytuacji i możliwości, ta sama osoba;
 - (e) liczba przesłuchań była jak najbardziej ograniczona i by były one przeprowadzane tylko w tych przypadkach, gdy jest to absolutnie niezbędne do celów **dochodzenia i postępowania karnego**;

- (f) pokrzywdzonemu dziecku mógł towarzyszyć jego przedstawiciel prawny lub, w odpowiednich przypadkach, wybrana przez nie osoba dorosła, o ile nie podjęto umotywowanej decyzji o wykluczeniu takiej osoby.
4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by w trakcie dochodzeń karnych dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 3–7, wszystkie przesłuchania pokrzywdzonego dziecka lub, w odpowiednich przypadkach, dziecka występującego w roli świadka mogły być rejestrowane audiowizualnie i by te zarejestrowane przesłuchania mogły zostać wykorzystane jako dowód w postępowaniu sądowym w sprawach karnych, zgodnie z regułami przewidzianymi w prawie krajowym danego państwa.
5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by w postępowaniu przed sądem karnym dotyczącym przestępstw, o których mowa w art. 3–7, można było zarządzić, aby:
- (a) rozprawa odbyła się udziału publiczności;
- (b) pokrzywdzone dziecko mogło być przesłuchane w sali sądowej nie będąc tam fizycznie obecne, w szczególności dzięki wykorzystaniu odpowiednich technologii komunikacyjnych.
6. *Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by – jeżeli przemawia za tym dobro pokrzywdzonych dzieci i z uwzględnieniem innych nadrzędnych interesów – zapewnić ochronę ich prywatności, tożsamości i wizerunku i uniemożliwić publiczne rozpowszechnianie wszelkich informacji, które mogłyby doprowadzić do ich zidentyfikowania.*

Artykuł 19a

Reklamowanie okazji do niegodziwego traktowania oraz turystyki seksualnej

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapobiegania lub zakazania:

- a) *rozpowszechniania materiałów reklamujących możliwość popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa, o którym mowa w art. 3–6;*
- b) *organizowania dla innych osób, w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, podróży służących popełnieniu jakiegokolwiek przestępstwa, o którym mowa w art. 3–5.*

Artykuł 19b

Programy lub środki zapobiegawczo-interwencyjne

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by osoby, które obawiają się, że mogą popełnić przestępstwa przewidziane w art. 3-7, mogły mieć dostęp, w odpowiednich przypadkach, do skutecznych programów lub środków interwencyjnych służących do oceny ryzyka popełnienia tych przestępstw i zapobieżenia ich popełnieniu.

Artykuł 19c

Zapobieganie

- 1. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki, takie jak działania w dziedzinie kształcenia i szkoleń, niezbędne do osłabienia i ograniczenia popytu sprzyjającego wszelkim formom wykorzystywania seksualnego związanego z wykorzystywaniem dzieci.*
- 2. Państwa członkowskie podejmują, w odpowiednich przypadkach we współpracy z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i innymi zainteresowanymi stronami – również za pośrednictwem Internetu – odpowiednie działania, takie jak kampanie informacyjne i uświadamiające, programy badawcze i edukacyjne służące podniesieniu świadomości i ograniczeniu ryzyka, że dzieci staną się ofiarami wykorzystywania seksualnego.*
- 3. Każde państwo członkowskie propaguje regularne szkolenie dla urzędników, którzy mogą mieć kontakt z dziećmi będącymi ofiarami wykorzystywania seksualnego, m.in. policjantów, mające na celu umożliwienie im identyfikacji pokrzywdzonych i potencjalnych pokrzywdzonych w wyniku wykorzystywania seksualnego.*

Artykuł 20

Dobrowolne programy lub środki interwencyjne w postępowaniu karnym lub po jego zakończeniu

- 1. Nie naruszając programów ani środków interwencyjnych nakazywanych przez właściwe organy wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by dostępne były skuteczne programy lub środki interwencyjne służące do zapobiegania ryzyku ponownego popełnienia przestępstw seksualnych przeciwko dzieciom i do minimalizowania takiego ryzyka. Te programy lub środki dostępne są na każdym etapie postępowania karnego, w zakładzie karnym i poza nim, zgodnie z warunkami ustanowionymi w prawie krajowym.*
- 2. Programy lub środki interwencyjne są zgodne ze szczególnymi potrzebami rozwojowymi dzieci dopuszczających się przestępstw seksualnych.*
- 3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by następujące osoby miały dostęp do programów lub środków interwencyjnych, o których mowa w ust. 1:*

- (a) *osoby, przeciwko którym toczy się postępowanie karne w związku z przestępstwami, o których mowa w art. 3–7 – na warunkach, które nie naruszają prawa do obrony i nie są sprzeczne z wymogami sprawiedliwego i bezstronnego procesu, a w szczególności z należyтым poszanowaniem przepisów regulujących zasadę domniemania niewinności oraz*
- (b) *osoby skazane za którekolwiek z przestępstw, o których mowa w art. 3–7.*

4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by osoby **■**, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b) *były poddawane ocenie pod względem zagrożenia, jakie powodują, i ewentualnego ryzyka ponownego popełnienia przez nich któregoś z przestępstw, o których mowa w art. 3–7, w celu wskazania odpowiednich programów lub środków interwencyjnych.*
5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by osoby, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b) i którym zaproponowano programy lub środki interwencyjne zgodnie z ust. 4:
- a) *poinformowano o powodach złożenia im tej propozycji;*
 - b) *zgodziły się na udział w programach lub środkach z pełną świadomością;*
 - c) *mogły odmówić i, w przypadku osób skazanych, zostały poinformowane o potencjalnych konsekwencjach odmowy.*

Artykuł 21

Środki wymierzone przeciwko stronom internetowym zawierającym lub rozpowszechniającym pornografię dziecięcą

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by *zapewnić szybkie usunięcie stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą utrzymywanych na ich terytorium oraz by dążyć do zapewnienia usunięcia takich stron utrzymywanych poza ich terytorium.*
2. **■** Państwa członkowskie *mogą podejmować środki służące blokowaniu* stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą *wśród użytkowników Internetu na ich terytorium. Środki te muszą być opracowane w oparciu o przejrzystą procedurę i dostarczać odpowiednich gwarancji, w szczególności w celu zapewnienia ograniczenia blokowania do tego, co konieczne i współmierne, oraz informowania użytkowników o powodzie takiego blokowania. Gwarancje te mogą również obejmować możliwość uzyskania zadośćuczynienia sądowego.*

Artykuł 22

Zastąpienie decyzji ramowej 2004/68/WSiSW

Niniejszym *zastępuje* się decyzję ramową 2004/68/WSiSW *w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w jej przyjęciu*, nie naruszając zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji *niniejszej decyzji ramowej* do prawa krajowego.

W przypadku państw członkowskich uczestniczących w przyjęciu niniejszej dyrektywy odniesienia do decyzji ramowej 2004/68/WSiSW traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 23

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie mają obowiązek wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, najpóźniej do...*
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst **█** przepisów *dokonujących transpozycji do prawa krajowego zobowiązań nałożonych na te państwa na mocy niniejszej dyrektywy*.
3. *Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.*

Artykuł 24

Sprawozdawczość

1. **█** *Komisja do dnia ...** przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy; sprawozdaniu w razie potrzeby będą towarzyszyć wnioski ustawodawcze.*
2. *Komisja do dnia ...*** przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wdrażanie środków, o których mowa w art. 21.*

* Dz.U.: proszę wstawić datę: dwa lata od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

** Dz.U.: proszę wstawić datę: cztery lata od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

*** Dz.U.: proszę wstawić datę: cztery lata od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z ***dniem*** jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 26

Adresaci

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wspólne oświadczenie w sprawie nagabywania dzieci do celów seksualnych

Parlament Europejski i Rada

Uwzględniając fakt, że nagabywanie dzieci w realnej rzeczywistości (nagabywanie poza Internetem) do celów seksualnych oznacza celowe manipulowanie dzieckiem poniżej wieku przyzwolenia za pomocą materiałów słownych, pisanych, audiowizualnych lub innych, aby doprowadzić do spotkania w celu popełnienia któregoś z przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 6 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając fakt, że nagabywanie dzieci w realnej rzeczywistości do celów seksualnych już jest w różny sposób zdefiniowane w prawie krajowym państw członkowskich – jako usiłowanie, przygotowanie do popełnienia przestępstwa lub szczególna niegodziwego traktowania w celach seksualnych,

WZYWA państwa członkowskie do wnikliwego sprawdzenia krajowych definicji zawartych w prawie karnym, dotyczących kryminalizacji nagabywania dzieci w realnej rzeczywistości do celów seksualnych, oraz w razie potrzeby do udoskonalenia prawa karnego i usunięcia wszelkich odnośnych luk prawnych.

Or. en